

**ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ФАКУЛЬТЕТ СУСПІЛЬНИХ НАУК
Кафедра політології і державного управління**

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Декан факультету суспільних наук
Остапець Ю. О./
» _____ 2021 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

**ПУБЛІЧНА ПОЛІТИКА ТА УПРАВЛІННЯ У КРАЇНАХ
ЦЕНТРАЛЬНОЇ ЄВРОПИ**

Рівень вищої освіти	Другий (магістерський)
Галузь знань	05 Соціальні та поведінкові науки
Спеціальність	052 Політологія
Освітня програма	Політологія
Статус дисципліни	обов'язкова
Мова навчання	українська

Ужгород 2021

Робоча програма навчальної дисципліни «Публічна політика та управління у країнах Центральної Європи» для здобувачів вищої освіти галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки спеціальності 052 Політологія освітньої програми Політологія.

Розробник: Гайданка Є.І., доцент, кандидат політичних наук, доцент кафедри політології і державного управління

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні кафедри політології і державного управління

протокол № 12 від «01» липня 2021 р.

В.о. завідувача кафедри Вегеш М.М.

Схвалено науково-методичною комісією факультету суспільних наук

протокол № 1 від «30» серпня 2021 р.

Голова науково-методичної комісії Попадич О.О.

© Гайданка Є.І., 2021 р.

© ДВНЗ «Ужгородський національний університет», 2021 р.

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів ЄКТС – 5	Рік підготовки:	
Загальна кількість годин – 150	1-ий	1-ий
Кількість модулів – 2	Семестр:	
Тижневих годин: для денної форми навчання: 2,9 аудиторних – 52 самостійної роботи студента – 98	1-ий	1-ий
	Лекції:	
	30	12
	Практичні (семінарські):	
	20	2
Вид підсумкового контролю: іспит	Лабораторні:	
	-	-
Форма підсумкового контролю: усна	Самостійна робота:	
	100	136

2. МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета навчальної дисципліни «Публічна політика та управління у країнах Центральної Європи» – ознайомлення студентів із сутністю, принципами та елементами системи публічної політики та управління у країнах Центральної Європи, найважливішими етапами трансформації владних інститутів, з теорією і практикою реалізації виконавчої влади та організації системи місцевого самоврядування у країнах Вишеграду, а також формування у студентів вмінь і навичок для реалізації завдання та функцій держави на основі принципів публічного управління.

Відповідно до освітньої програми, вивчення дисципліни сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких компетентностей:

1) загальних компетентностей:

- здатність до адаптації та дії в новій ситуації (ЗК-01);
- здатність проводити дослідження на відповідному рівні (ЗК-02);
- знання предметної області та розуміння професійної діяльності (ЗК-03);
- здатність розробляти проекти та управляти ними (ЗК-04);
- здатність вчитися та оволодівати сучасними знаннями (ЗК-06);
- здатність генерувати нові ідеї та нестандартні рішення (ЗК-07);
- здатність бути критичним і самокритичним (ЗК-08);
- вміння виявляти, ставити та розв'язувати проблеми (ЗК-09);
- здатність спілкуватися іноземною мовою у процесі професійної та наукової комунікації, працювати у міжнародному контексті (ЗК-10);
- дотримання засад толерантності та поваги до різноманітності і мультикультурності (ЗК-12);
- здатність комунікувати з представниками інших професійних груп різного рівня та громадськістю (ЗК-13).

2) спеціальних компетентностей:

- усвідомлення природи та значення політики як специфічного виду людської діяльності та особливої сфери пізнання, включаючи розвиток уявлень про політику та її сучасні інтерпретації (СК-01);
- критичне осмислення проблем та принципів функціонування та закономірностей розвитку влади та публічної політики, політичних інститутів та процесів, гендерної політики, світової політики та політики окремих країн та регіонів (СК-03);
- здатність комплексно аналізувати владу та урядування, політичні системи, інститути та режими, політичні процеси та політичну поведінку у різних контекстах їх функціонування (СК-04);
- здатність використовувати широкий спектр концептів і методів для інтерпретації та аналізу політики на місцевому, національному, європейському та глобальному рівні (СК-06);
- спроможність ефективно виконувати політико-організаційні, експертно-аналітичні та консультативні функції на різних рівнях політики та управління (СК-08);
- здатність вирішувати задачі політико-адміністративного управління та менеджменту на міжнародному, національному, регіональному та місцевому рівнях (СК-09);
- вміння застосовувати форми, інструменти та методи публічного управління, регіональної політики, місцевого самоврядування партійного та виборчого менеджменту у країнах Центральної Європи у практичній професійній діяльності в Україні (СК-10);
- володіння навичками ризик-менеджменту, аналізу, врегулювання, вирішення, попередження, керування внутрішньополітичними та міжнародними конфліктами та кризами (СК-11);

- вміння ефективно комунікувати і розбудовувати комунікативні стратегії у роботі з різними соціальними та політичними акторами, стейкхолдерами, громадянами загалом на різних рівнях політичної сфери (СК-12);
- здатність застосовувати теорії ідентичності та міграції, європейські моделі етнополітики для ефективного управління етнодемографічною сферою політики, попередження та вирішення етнополітичних конфліктів (СК-13);
- вміння аналізувати загальні та специфічні тенденції розвитку громадянського суспільства, його культурні особливості, ефективно комунікувати з неурядовими організаціями та групами інтересу, визначати основні потреби та проблеми у цій сфері (СК-14);
- дотримання етичних засад у професійній політико-управлінській, консалтинговій, аналітичній, дослідницькій діяльності, здатність формувати та просувати політичний імідж (СК-16).

3. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Передумовами вивчення навчальної дисципліни «Публічна політика та управління у країнах Центральної Європи» є опанування таких освітніх компонент (ОК) освітньої програми (ОП):

ОК.01	Методологічні підходи сучасної політичної науки
ОК.02	Інформаційно-аналітична діяльність у політиці

4. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Відповідно до освітньої програми «Публічна політика та публічне управління у країнах Центральної Європи», вивчення навчальної дисципліни повинно забезпечити досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
вільно спілкуватись усно і письмово українською та англійською мовами при обговоренні професійних питань, досліджень та інновацій в сфері політології	ПРН-03
приймати ефективні рішення з питань політики, політичних наук і дотичних проблем, у тому числі у складних і непередбачуваних умовах; прогнозувати розвиток політичних процесів; визначати фактори, що впливають на них і на досягнення поставлених цілей; аналізувати і порівнювати альтернативи; оцінювати ризики та імовірні наслідки політичних рішень	ПРН-04
планувати, оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт відповідно до встановлених вимог	ПРН-05
критично осмислювати принципи здійснення влади та публічної політики, політичних інститутів та процесів, світової політики та політики окремих країн та регіонів	ПРН-06
здатність пропонувати комплексні рішення щодо спрямування публічної політики, соціально-політичного розвитку в територіальних громадах та на регіональному рівні політики, вносити пропозиції щодо національної політики та міжнародного позиціонування України	ПРН-14
брати участь у дослідженні та у практичній діяльності щодо врегулювання, вирішення та попередження міжнародних конфліктів та криз, зокрема міграційного та етнополітичного характерів, вироблення відповідних рекомендацій національним та регіональним органам влади, міжнародним організаціям, іншим стейкхолдерам щодо збереження політичної та міжнародної стабільності	ПРН-15

здійснювати інформаційно-аналітичну, консалтингову, експертну діяльність, володіти навичкам політичної діагностики, прогнозування та моделювання, враховуючи міжнародний та регіональний контекст	ПРН-17
дотримання етичних засад у професійній діяльності та у громадсько-політичному житті, під час міжособистісної та ділової комунікації з представниками наукових, політичних, управлінських, громадських, національно-культурних, релігійних організацій і спільнот, спроможність до дій в межах етики професійних відносин, толерантне ставлення до інших думок та позицій	ПРН-21

Очікувані результати навчання, які повинні бути досягнуті здобувачами освіти після опанування навчальної дисципліни «**Публічна політика та публічне управління у країнах Центральної Європи**»:

Очікувані результати навчання з дисципліни	Шифр ПРН
застосовувати для розв'язування складних задач політології розуміння природи та значення політики як специфічного виду людської діяльності та особливої сфери пізнання, включаючи розвиток уявлень про політику та її сучасні інтерпретації, особливостей реалізації влади у різних політичних системах, їх соціально-економічного, історичного та соціокультурного контексту	ПРН-01
застосовувати спеціалізовані концептуальні знання з політології, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень, критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	ПРН-02
здійснювати управління складною діяльністю у сфері політики, політології та у ширших контекстах, розробляти плани і заходи з їх реалізації, забезпечувати якість освіти, оцінювати ефективність і результативність діяльності	ПРН-07
вміти застосовувати кращі практики діяльності органів влади, територіальних громад, політичних та громадських організацій, аналітичних та інших професійних структур Центральної Європи у практичній діяльності в Україні	ПРН-09
виробляти публічну політику, реалізовувати організаційні, політико-управлінські процеси в органах влади, територіальних громадах, громадських, політичних, міжнародних організаціях, засобах масової інформації, консалтингових, аналітичних та дослідницьких центрах	ПРН-11
формувати аналітичний та іміджевий контент засобів масової інформації, комунікувати, доносити політичні та ціннісні меседжі різним акторам політичного та громадського життя	ПРН-20

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з навчальної дисципліни є:

- іспит;
- письмове тестування;
- виконання аналітичних завдань.

Форми контролю та критерії оцінювання результатів навчання

Форми поточного контролю: виступ на семінарських заняттях, письмове тестування.

Форма модульного контролю: письмова контрольна робота.

Форма підсумкового семестрового контролю: усний іспит.

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 1)

Поточне оцінювання та самостійна робота			Модульна контрольна робота	Сума
T1	T3	T3	50	100
20	10	20		

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 2)

Поточне оцінювання та самостійна робота					Модульна контрольна робота	Сума
T1	T2	T3	T4	T5	50	100
5	15	10	10	10		

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з дисципліни

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Модуль 1		Модуль 2	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Практичні (семінарські) заняття	2	30	4	30
Аналітичне завдання	1	20	1	20
Модульна контрольна робота	1	50	1	50
Разом		100		100

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи

Мінімальний поріг для допуску до модульної контрольної роботи становить 10 балів. Модульна контрольна робота складається з трьох запитань описово-аналітичного характеру.

Перше запитання покликане оцінити знання з тематичної проблематики відповідного модулю, яка надавалася на лекціях і обговорювалася на семінарських заняттях. Залежно від обсягу, послідовності викладу і орієнтуванні у тематичному матеріалі, перше запитання модульної контрольної роботи максимально може бути оцінене у 10 балів.

Друге запитання має на меті оцінити розуміння основних закономірностей в організації професійної діяльності державного службовця. Залежно від послідовності викладу і орієнтуванні у тематичному матеріалі, друге запитання модульної контрольної роботи максимально може бути оцінене у 15 балів.

Третє питання модульної контрольної роботи має творчо-аналітичний характер. Залежно від обґрунтованості аргументів і суб'єктивних висновків студента з визначеної проблематики, третє запитання модульної контрольної роботи максимально може бути оцінене у 25 балів.

Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю

Відповідно до «Положення про порядок та методу проведення семестрових (курсових) екзаменів і заліків в Ужгородському національному університеті» (затверджено

Наказом Ректора ДВНЗ «УжНУ» № 698/01-17 від 08.05.2015 р.), знання студентів оцінюються як з теоретичної, так і з практичної підготовки за такими критеріями:

оцінку «відмінно» (90-100 балів, А) заслуговує студент, який:

- всебічно і глибоко володіє навчально-програмовим матеріалом;
- вміє самостійно виконувати завдання, передбачені програмою, використовує набуті знання і вміння у нестандартних ситуаціях;
- засвоїв основну і ознайомлений з додатковою літературою, яка рекомендована програмою;
- засвоїв взаємозв'язок основних понять дисципліни та усвідомлює їх значення для професії, яку він набуває;
- вільно висловлює власні думки, самостійно оцінює різноманітні життєві явища і факти, виявляючи особистісну позицію;
- самостійно визначає окремі цілі власної навчальної діяльності, виявив творчі здібності і використовує їх при вивченні навчально-програмового матеріалу, проявив нахил до наукової роботи.

оцінку « добре » (82-89 балів, В) – заслуговує студент, який:

- повністю опанував і вільно (самостійно) володіє навчально-програмовим матеріалом, в тому числі застосовує його на практиці, має системні знання в достатньому обсязі відповідно до навчально-програмового матеріалу, аргументовано використовує їх у різних ситуаціях;
- має здатність до самостійного пошуку інформації, а також до аналізу, постановки і розв'язування проблем професійного спрямування;
- під час відповіді допустив деякі неточності, які самостійно виправив, добирає переконливі аргументи на підтвердження вивченого матеріалу;

оцінку «добре» (74-81 бал, С) заслуговує студент, який:

- в цілому навчальну програму засвоїв, але відповідає на екзамені з певною кількістю помилок;
- вміє порівнювати, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача, в цілому самостійно застосовувати на практиці, контролювати власну діяльність;
- опанував навчально-програмовий матеріал, успішно виконав завдання, передбачені програмою, засвоїв основну літературу, яка рекомендована програмою;

оцінку «задовільно» (64-73 бали, D) – заслуговує студент, який:

- знає основний навчально-програмовий матеріал в обсязі, необхідному для подальшого навчання і використання його у майбутній професії;
- виконує завдання непогано, але зі значною кількістю помилок;
- ознайомлений з основною літературою, яка рекомендована програмою;
- допускає на заняттях чи екзамені помилки при виконанні завдань, але під керівництвом викладача знаходить шляхи їх усунення.

оцінку «задовільно» (60-63 бали, E) – заслуговує студент, який:

- володіє основним навчально-програмовим матеріалом в обсязі, необхідному для подальшого навчання і використання його у майбутній професії, а виконання завдань задовольняє мінімальні критерії. Знання мають репродуктивний характер.

оцінка «незадовільно» (35-59 балів, FX) – виставляється студенту, який:

виявив суттєві прогалини в знаннях основного програмового матеріалу, допустив принципові помилки у виконанні передбачених програмою завдань.

оцінка «незадовільно» (35 балів, F) – виставляється студенту заочної форми навчання, який:

- володіє навчальним матеріалом тільки на рівні елементарного розпізнавання і відтворення окремих фактів або не володіє зовсім;
- допускає грубі помилки при виконанні завдань, передбачених програмою;
- не може продовжувати навчання і не готовий до професійної діяльності після закінчення університету без повторного вивчення даної дисципліни.

При виставленні оцінки враховуються результати навчальної роботи студента протягом семестру.

6. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

6.1. Зміст навчальної дисципліни

Модуль 1

Тема 1. Класичні та модерні теорії публічної політики та публічного управління. Основні підходи в розвитку теорії та практики управління: загальна характеристика. Школа наукового управління. Поняття руху «наукової організації праці» Ф.Тейлор. Аналітичний підхід до процесу організації управління Г.Емерсона. 12 принципів правильної організації управлінської праці. Концепція наукових принципів до публічного управління А.Файоль. 14 принципів правильного функціонування органів управління. Адміністративний підхід (теорія бюрократії). Концепція ідеальної бюрократії Макса Вебера. Зміст та принципи бюрократії. Адміністративні правила субординації та ієрархізації. Теорія людських стосунків. Роль особистості в ефективному виробництві. Ідея участі працівників в управлінні М.Фоллет. Модель управління та характер людської поведінки у системі управління Д. Мак-Грегора. Зміст та напрями процесуальної теорії: теорія справедливості та теорія сподівання. Системний підхід. Управління як відкрита організація діючих підсистем. Ознаки системи публічного управління. New Public Management та його критика.

Підходи до визначення публічного управління: соціальний, політичний, реалізація державної влади та ін. Політичний та адміністративний аспект публічного управління. Специфіка публічного управління як виду управління. Структура системи публічного управління: суб'єкти управління, управлінська діяльність, об'єкти управління.

Вплив політичного режиму на ефективність функціонування державно-владного механізму. Сучасні форми демократичного управління: пряма та представницька демократія. Сучасна бюрократія у системі публічного управління.

Тема 2. Основи внутрішньої організації та менеджменту органів публічної влади.

Організаційна структура органу публічної влади. Поняття організаційної структури органу публічного управління. Характеристика структури системи управління: ланки та рівень управління. Горизонтальні та вертикальні зв'язки між елементами структури органу публічної влади. Система лінійної та функціональної структури органу публічної влади. Ознаки функціональної структури органу публічної влади. Методологічні підходи до побудови організаційних структур органів публічної влади: досвідний метод, експертний метод, метод аналогій, нормативний метод, метод організаційно-економічного моделювання тощо.

Внутрішня організація органу публічної влади. Зміст та співвідношення між адміністрацією та органом публічної влади. Група правових зв'язків, які забезпечують організаційну єдність посадового складу органу держави. Характеристика організації як процесу і функцій публічного управління. Ознаки організації як процесу публічного управління: поділ організації на підрозділи цілей і стратегій, вертикальний поділ праці, сфера управлінського контролю, делегування повноважень, системна координація повноважень тощо.

Сутність і особливості менеджменту органу публічної влади. Складові менеджменту органу публічної влади. Система управління державною установою та формування системи її цілей. Поняття цілей органу публічної влади. Ієрархія цілей органу публічної влади. Етапи процесу управління за цілями органу публічної влади. Специфіка взаємодії між внутрішнім та зовнішнім середовищем системи органів публічної влади. Методи прийняття управлінського рішення: економічні, організаційно-розпорядчі, соціально-психологічні методи управління. Сутність та фактори механізму прийняття управлінських рішень. Типологізація управлінських рішень: за об'єктом впливу та за функціями управління.

Стратегічне та ситуаційне управління органу публічної влади. Поняття стратегічного управління. Структура стратегії управління: аналіз та планування стратегій. Процедурні риси стратегічного планування. Базові види управлінської діяльності: розподіл ресурсів, адаптація до зовнішнього середовища, внутрішня координація та стратегічне передбачення. Характеристика замкнутого алгоритму стратегічного управління. Стратегічне управління та формування

програми діяльності органу публічної влади. Характеристика ситуаційного підходу до організації роботи органу публічної влади. Основні методологічні положення системного підходу щодо ситуаційного менеджменту.

Тема 3. Трансформація владних відносин у країнах Центральної Європи.

Польська модель соціалізму. Вплив політичного режиму соціалізму на суспільство. Однопартійна система управління другої половини ХХ ст. Ерозія політичної системи соціалізму протягом 1980-их років. Суспільно-політичні зміни у Польщі на зламі ХХ–ХХІ ст. Перші вільні парламентські вибори та їх вплив на подальшу трансформацію політичного режиму. Стратегія реформування польської системи публічного управління. Консолідація партійної системи у Польщі. Підготовка і вступ Польської Республіки до Європейського Союзу. Європейська стандартизація польської системи публічного управління: основні зміни та наслідки. Криза демократії та розквіт консерватизму у 2010-их роках. Місце «Право і справедливість» у процесах деконсолідації демократії.

Угорська модель соціалізму. Вплив політичного режиму «розвинутого соціалізму» на угорське суспільство. Однопартійна система управління другої половини ХХ ст. Ерозія політичної системи соціалізму наприкінці 1980-их років. Суспільно-політичні зміни в Угорщині на зламі ХХ–ХХІ ст. Перші вільні парламентські вибори 1990 р. та їх вплив на подальшу трансформацію політичного режиму. Стратегія реформування угорської системи публічного управління. Консолідація партійної системи в Угорщині. Нові соціалістичні Уряди та їх внутрішня політика. Підготовка і вступ Угорської Республіки до Європейського Союзу. Європейська стандартизація угорської системи публічного управління: основні зміни та наслідки. Криза демократії та розквіт консерватизму у 2000-их роках. Місце «ФІДЕС» у процесах деконсолідації демократії. Політична модель орбанізму.

Чехословацька модель соціалізму. Вплив політичного режиму соціалізму на суспільство. Однопартійна система управління другої половини ХХ ст. Ерозія політичної системи соціалізму протягом 1980-их років. Суспільно-політичні зміни у Чехословаччині на зламі ХХ–ХХІ ст. Специфіка розпаду чехословацької федеративної моделі: погляд з Праги та Братислави. Перші вільні парламентські вибори 1990 р. та їх вплив на подальшу трансформацію чехословацького політичного режиму. Парламентські вибори 1992 року і розпад Чехословацької федерації. Період мечіаризму у Словацькій Республіці. Словацька модель постсоціалізму 1990-их рр. Перемога демократичної коаліції 1998 р. Стратегія реформування словацької системи публічного управління. Консолідація партійної системи у Словаччині. Підготовка і вступ Словацької Республіки до Європейського Союзу. Європейська стандартизація словацької системи публічного управління: основні зміни та наслідки. Політичний період Урядів Роберта Фіцо. Криза демократії у 2010-их роках. Велика політична криза у Словацькій Республіці 2020 р. та її наслідки. М'який популізм Ігора Матовіча.

Консервативна політика Вацлава Клауса у Чеській Республіці. Політичне протистояння консерваторів та соціал-демократів на зламі століть. Стратегія реформування чеської системи публічного управління. Консолідація партійної системи у Чехії. Підготовка і вступ Чеської Республіки до Європейського Союзу. Європейська стандартизація чеської системи публічного управління: основні зміни та наслідки. Політичний проєкт Андрея Бабіша АНО 2011. Криза демократії у 2010-их роках.

Модуль 2

Тема 1. Інститут Президента у країнах Центральної Європи.

Еволюція інституту Президента в період незалежності країн Вишеграду. Вплив трансформаційних процесів на становлення і розвиток інституту Президента. Запровадження і утвердження інституту Президента у постсоціалістичних Польщі, Угорщині, Словаччині та Чехії. Місце Президента у політичних системах країн Центральної Європи: взаємозв'язок між формою державного правління та реальною політичною вагою глави держави. Сучасний етап розвитку президентський інституцій.

Інститут Президента в системі публічної влади в країнах Центральної Європи. Місце Президента у системі форм публічного правління. Співвідношення інституцій «глава держави» та «голова виконавчої влади». Конституційний статус Президента Польщі, Угорщини, Словаччини та Чехії. Повноваження Президента закріплені в Конституціях центральноєвропейських країн. Процедурні повноваження Президента у системі виконавчої влади.

Адміністрація Президента як допоміжний орган при Президенті: склад, завдання та повноваження. Категорії посадових осіб у структурі адміністрацій центральноєвропейських країн підпорядкованих Президенту. Структурні підрозділи адміністрацій підпорядковані безпосередньо Президенту. Завдання адміністрації Президента у системі публічного управління країн Центральної Європи.

Вплив Президента на силові та правоохоронні структури у країнах Центральної Європи. Судова влада та Президенти.

Тема 2. Система органів виконавчої влади в центральноєвропейських країнах: загальна характеристика та управлінські зв'язки.

Організаційна єдність системи органів виконавчої влади в Польщі, Угорщині, Словаччині та Чехії. Аспекти виконавчої влади в системі державного управління. Структура системи виконавчої влади в центральноєвропейських країнах: вищий, центральний, місцевий рівні. Органи місцевого рівня виконавчої влади: органи загальної компетенції, органи спеціальної компетенції. Управлінські аспекти апарату виконавчої державної влади. Фактори ефективності виконавчої влади в країнах Центральної Європи.

Управлінські зв'язки в системі органів виконавчої влади. Система горизонтальних та вертикальних зв'язків органів виконавчої влади. Напрями управлінських зв'язків Кабінетів Міністрів (Урядів) з іншими органами виконавчої влади у країнах Центральної Європи. Кадрово-контрольні повноваження Уряду в апараті державного управління. Контрольні повноваження Уряду в апараті державного управління. Елементи структурної взаємодії органів виконавчої влади: вертикальні та горизонтальні управлінські зв'язки.

Кабінет Міністрів (Уряд) як вищий орган у системі органів виконавчої влади. Конституційний та політичний статус центральноєвропейських Урядів. Структура та склад Уряду. Статус та повноваження Секретаріату (Офісу) Уряду. Урядові комітети як робочі органи у структурі Уряду. Типи урядових комітетів. Кадрові повноваження у структурі Уряду. Конституційний статус Уряду: напрями відповідальності, підконтрольності та підзвітності. Група повноважень Кабінету Міністрів (Уряду) за Конституцією України. Характеристика нормативно-законодавчих актів Уряду: постанови та розпорядження.

Тема 3. Центральні органи виконавчої влади в країнах Центральної Європи.

Міністерства Урядів у центральноєвропейських країнах: структура та повноваження. Міністерство як центральний орган державної виконавчої влади. Типи міністерств за характером діяльності: галузеві та функціональні. Повноваження міністра. Характеристика діючих міністерств у структурі Урядів Польщі, Угорщини, Словаччини та Чехії. Внутрішня структура міністерства: вище керівництво, виробничі структурні підрозділи, штабні підрозділи. Структура апарату міністерства. Посада державного секретаря. Повноваження державного секретаря. Функціональні повноваження міністерств.

Інші центральні органи виконавчої влади у країнах Центральної Європи: статус та функції. Конституційний статус інших центральних органів виконавчої влади. Статус та функціональні обов'язки державних комітетів. Структура діючих інших центральних органів виконавчої влади. Державні служби та державні агентства. Державні інспекції. Конституційний статус інших центральних органів виконавчої влади.

Територіальні органи центральних органів виконавчої влади у країнах Центральної Європи. Конституційний статус територіальних органів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади. Форми організації територіальних органів центральних органів виконавчої

влади: управління, відділи, інші структурні підрозділи місцевих адміністрацій. Статус та специфіка управлінь та відділів спеціалізованих міністерств.

Тема 4. Система органів місцевого самоврядування у країнах Центральної Європи.

Сутність і правовий статус місцевого самоврядування в Польщі, Угорщині, Словаччині та Чехії. Системи публічної влади на місцях за законодавством центральноєвропейських країн. Сутність та співвідношення системи місцевих державних адміністрацій і системи місцевого самоврядування. Конституційно-правові джерела місцевого самоврядування. Децентралізація як стратегічна реформа у країнах Центральної Європи. Конституційно-політичні положення Конституцій, законів про місцеве самоврядування та Європейської Хартії місцевого самоврядування. Правові засади та політичні аспекти інституту місцевого самоврядування в Польщі, Угорщині, Словаччині та Чехії. Місцеве самоврядування як спосіб організації публічної влади на місцях. Місцеве самоврядування як територіальна самоорганізація населення на місцях. Основні процедурні риси місцевого самоврядування у країнах Центральної Європи. Інституційні ознаки автономії органу місцевого самоврядування: правова автономія, організаційна автономія, фінансова автономія. Система принципів місцевого самоврядування: спеціалізовані та універсальні.

Органи та посадові особи місцевого самоврядування в у країнах Центральної Європи. Структура системи місцевого самоврядування. Територіальна громада як первинний суб'єкт місцевого самоврядування. Процедурні аспекти реалізації прав членів територіальної громади. Форми функціонування територіальної громади: безпосередня та через органи і посадових осіб місцевого самоврядування. Поняття органу та посадових осіб місцевого самоврядування. Структура органів та посадових осіб місцевого самоврядування в Польщі, Угорщині, Словаччині та Чехії: місцева рада, виконавчий комітет, місцевий голова, ради країв. Специфіка організації органів місцевого самоврядування в центральноєвропейських країнах.

Організація роботи представницьких органів місцевого самоврядування. Структурні елементи міських рад: голови місцевих рад, постійні комісії ради, тимчасові контрольні комісії, секретар місцевої ради. Депутатські групи і фракції: способи формування. Система компетенцій місцевих рад: загальна компетенція, виключна компетенція, організаційні повноваження. Система галузевої компетенції місцевих рад.

Організація роботи депутатів місцевих рад. Правова характеристика законодавства про статус місцевих депутатів у Польщі, Угорщині, Словаччині та Чехії. Група прав депутата місцевої ради. Група обов'язків депутата місцевої ради. Основні форми діяльності депутатів. Плановість роботи депутата місцевої ради.

Тема 5. Підготовка і прийняття рішень у публічному управлінні у країнах Центральної Європи.

Методи прийняття управлінських рішень. Поняття та сутність управлінського рішення. Об'єктивні причини прийняття рішень в управлінській системі. Суб'єктивні причини прийняття управлінських рішень. Система методів попередньої розробки плану прийняття рішення в управлінні. Чинники якості, результативності та ефективності прийняття управлінського рішення.

Класифікація управлінських рішень. Система критеріїв типологізації управлінських рішень. Зміст базових критеріїв класифікації: за функціональним змістом та характером завдань, які вирішуються; за рівнями ієрархії системи управління за характером організації розробки; за причинами виникнення; за вихідними методами розробки; за організаційним оформленням.

Етапи процесу прийняття управлінських рішень. Загальна характеристика основних етапів прийняття управлінських рішень. Етап підготовки управлінського рішення. Етап прийняття і реалізації управлінського рішення. Проблематика визначення проміжного результату у процесі прийняття управлінського рішення. Стадії цілевиявлення, прийняття та контролю за виконанням. Складові організаційної процедури прийняття і виконання управлінських рішень.

Процедура прийняття управлінських рішень. Поняття технології прийняття управлінських рішень. Методи процедури прийняття рішень в управлінні: евристичні, колективні, кількісні. Лоббизм: об'єктивні та суб'єктивні складові. Набір дій з реалізації управлінських рішень. Контроль за виконанням управлінських рішень.

6.2. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин					
	Форма навчання: денна					
	Усього	у тому числі				
		лекції	практичні (семінарські)	лабораторні	індивідуальна робота	самостійна робота
1-й семестр						
Модуль 1						
Тема 1. Класичні та модерні теорії публічної політики та публічного управління	18	2	4			12
Тема 2. Основи внутрішньої організації та менеджменту органів публічної влади	26	6	-			20
Тема 3. Трансформація владних відносин у країнах Центральної Європи	22	6	4			12
Модульна контрольна робота						
Разом за модуль	66	14	8			44
Модуль 2						
Тема 1. Інститут Президента у країнах Центральної Європи	14	2	-			12
Тема 2. Система органів виконавчої влади в центральноевропейських країнах: загальна характеристика та управлінські зв'язки	20	4	4			12
Тема 3. Центральні органи виконавчої влади в країнах Центральної Європи	16	4	4			8
Тема 4. Система органів місцевого самоврядування у країнах Центральної Європи	16	4	4			8
Тема 5. Підготовка і прийняття рішень у публічному управлінні у країнах Центральної Європи	18	2	-			16
Модульна контрольна робота						
Разом за модуль	84	16	12			56
Разом за семестр	150	30	20	-	-	100

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин					
	Форма навчання: заочна					
	Усього	у тому числі				
лекції		практичні (семінарські)	лабораторні	індивідуальна робота	самостійна робота	
1-й семестр						
Модуль 1						
Тема 1. Класичні та модерні теорії публічної політики та публічного управління	20	2				18
Тема 2. Основи внутрішньої організації та менеджменту органів публічної влади	22					22
Тема 3. Трансформація владних відносин у країнах Центральної Європи	22	2	2			18
Модульна контрольна робота						
Разом за модуль	64	4	2			58
Модуль 2						
Тема 1. Інститут Президента у країнах Центральної Європи	18	2				16
Тема 2. Система органів виконавчої влади в центральноєвропейських країнах: загальна характеристика та управлінські зв'язки	16					16
Тема 3. Центральні органи виконавчої влади в країнах Центральної Європи	16	2				14
Тема 4. Система органів місцевого самоврядування у країнах Центральної Європи	16	2				14
Тема 5. Підготовка і прийняття рішень у публічному управлінні у країнах Центральної Європи	20	2				18
Модульна контрольна робота						
Разом за модуль	86	8				78
Разом за семестр	150	12	2	-	-	136

6.3. Теми практичних (семінарських, лабораторних) занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		денна	заочна
1	Класичні та модерні теорії публічної політики та публічного управління	4	-
2	Трансформація владних відносин у країнах Центральної Європи	4	2
3	Система органів виконавчої влади в центральноєвропейських країнах: загальна характеристика та управлінські зв'язки	4	-
4	Центральні органи виконавчої влади в країнах Центральної Європи	4	-
5	Система органів місцевого самоврядування у країнах Центральної Європи	4	-
Разом		20	2

6.4. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		денна	заочна
1	Класичні та модерні теорії публічної політики та публічного управління	12	18
2	Основи внутрішньої організації та менеджменту органів публічної влади	20	22
3	Трансформація владних відносин у країнах Центральної Європи	12	18
4	Інститут Президента у країнах Центральної Європи	12	16
5	Система органів виконавчої влади в центральноевропейських країнах: загальна характеристика та управлінські зв'язки	12	16
6	Центральні органи виконавчої влади в країнах Центральної Європи	8	14
7	Система органів місцевого самоврядування у країнах Центральної Європи	8	14
8	Підготовка і прийняття рішень у публічному управлінні у країнах Центральної Європи	16	18
	Разом	100	136

6.5. Індивідуальні завдання

Індивідуальна робота студента з предмету «Публічна політика і публічне управління у країнах Центральної Європи» включає виконання таких завдань:

- виконання аналітичного завдання: схематично зобразити напрями взаємодії урядових структур Польщі, Угорщини, Словаччини та Чехії (орієнтовна схема: політика – економіка – соціум) (1-й семестр);

- виконання аналітичного завдання: схематично зобразити системи децентралізації влади у Польщі, Угорщині, Словаччині та Чехії (2-й семестр)

7. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література

1. Енциклопедія державного управління: у 8 т. / Нац. акад. держ. упр. при Президентіві України ; наук.-ред. колегія: Ю.В. Ковбасюк (голова) та ін. К.: НАДУ, 2011; Том 4: Галузеве управління / наук.-ред. колегія: М.М. Іжа (співголова), В.Г. Бодров (співголова) та ін. Одеський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентіві України. 2011. 648 с.
2. Енциклопедія державного управління: у 8 т. / Нац. акад. держ. упр. при Президентіві України ; наук.-ред. колегія: Ю.В. Ковбасюк (голова) та ін. К.: НАДУ, 2011 ; Том 5: Територіальне управління / наук.-ред. колегія: О.Ю. Амосов О.С. Ігнатенко (співголова) та ін. Харківський регіональний державного управління Національної академії державного управління України. Х.: Вид.-во ХарРІДУ «Магістр», 2011. 408 с.
3. Збірник виборчих законів країн Центральної та Східної Європи. К., 2002. 537 с.
4. Малиновський В.Я. Словник термінів і понять з державного управління. К.: Центр сприяння інституційному розвитку державної служби, 2005. 254 с.
5. Мельниченко Б.Б. Політико-правові перетворення в Центрально-Східній Європі наприкінці ХХ ст. (на матеріалах Польщі, Чехії та Словаччини): Монографія. Львів: ЛьвДУВС, 2012. 204 с.
6. Механізми координації європейської політики: практика країн-членів та країн-кандидатів / Н. Гнидюк (ред.), А. Новак, Я. Гонцяж, І. Родюк. К.: Міленіум, 2003. 384 с.

7. Політичні трансформації у країнах Центральної Європи наприкінці ХХ – на початку ХХІ століть: Навчальний посібник / Упоряд. М. Лендьел. Ужгород: Поліграфцентр “Ліра”, 2016. 464 с.
8. Публічне управління в умовах інституційних змін: колективна монографія / За ред. Р.В. Войтович, П.В. Ворони. К., 2018. 475 с.
9. Публічне управління та адміністрування в умовах інформаційного суспільства: вітчизняний і зарубіжний досвід: монографія / За заг. ред. С. Чернова, В. Воронкової, В. Банаха, О. Сосніна, П. Жукаускаса, Й. Ввайнхардт, Р. Андрюкайтене; Запоріж. держ. інж. акад. Запоріжжя: ЗДІА, 2016. 606 с.
10. Романюк А. Порівняльний аналіз політичних інститутів країн Західної Європи: Монографія. Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2007. 391 с.

Допоміжна література

1. Енциклопедичний словник з державного управління / уклад.: Ю.П. Сурмін, В.Д. Бакуменко, А.М. Михненко та ін. ; за ред. Ю.В. Ковбасюка, В.П. Трошинського, Ю.П. Сурміна. К.: НАДУ, 2010. 820 с.
2. Зеленько Г. «Навздогінна модернізація»: досвід Польщі та України. К.: Критика, 2003. 215 с.
3. Кіш Є. Перехід Угорщини до парламентської демократії. Ужгород-Будапешт: Інтермікс, 2010. 140 с.
4. Лемак В. Державно-правова реформа в Чехословаччині в умовах постсоціалістичної модернізації й поділу федерації. Ужгород: Ліра, 2002. 248 с.
5. Марадик Н. Перехід до демократії в Чеській Республіці: монографія. Ужгород: Інформаційно-видавничий центр ЗППО, 2012. 174 с.
6. Онупрієнко А.М. Місцеві органи влади в механізмі демократичної держави: теоретико-правовий аналіз: монографія. Х.: Право, 2009. 300 с.
7. Остапєць Ю., Гайданка Є., Ключкович А., Марадик Н. Еволюція партійних систем країн Вишеградської четвірки: досвід для України: Монографія. Ужгород: ПП Данило С.І., 2014. 256 с.
8. Рубцов В.П. Державне управління та державні установи: Навч. посіб. для дистанційного навчання / В.П. Рубцов, Н.І. Перинська ; за ред. Ю.П. Сурміна. К.: Університет «Україна», 2008. 440 с.
9. Слідченко І.Д. Тлумачення конституції: питання теорії та практики в контексті світового досвіду. Одеса: Фенікс, 2003. 234 с.
10. Ткач Д.І. Сучасна Угорщина в контексті суспільних трансформацій: Монографія. К.: МАУП, 2004. 480 с.

Інформаційні ресурси в мережі Інтернет

1. Уряд Польської Республіки: <https://www.gov.pl/>.
2. Уряд Угорщини: <https://kormany.hu/>.
3. Уряд Словацької Республіки: <https://www.vlada.gov.sk//government-of-the-slovak-republic/>.
4. Уряд Чеської Республіки: <https://www.vlada.cz/en/>.

**Результати перегляду
робочої програми навчальної дисципліни**

Робоча програма перезатверджена на 20___/ 20___ н.р. без змін; зі змінами (Додаток ___).
(потрібне підкреслити)

протокол № ___ від «___» _____ 20 ___ р. Завідувач кафедри _____
(підпис) (Прізвище ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 20___/ 20___ н.р. без змін; зі змінами (Додаток ___).
(потрібне підкреслити)

протокол № ___ від «___» _____ 20 ___ р. Завідувач кафедри _____
(підпис) (Прізвище ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 20___/ 20___ н.р. без змін; зі змінами (Додаток ___).
(потрібне підкреслити)

протокол № ___ від «___» _____ 20 ___ р. Завідувач кафедри _____
(підпис) (Прізвище ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 20___/ 20___ н.р. без змін; зі змінами (Додаток ___).
(потрібне підкреслити)

протокол № ___ від «___» _____ 20 ___ р. Завідувач кафедри _____
(підпис) (Прізвище ініціали)